

אלו טרפות פרק שלישי חולין

הדיא ספק דרוסה. פירש בקונטרס בדבדבמה נמי איכא תקנהא דבשלמא גבי נקב איכא למימר דלמא במקום נקב שחט אבל גבי דרוסה כיון דמקומה מאדים אפי' שחט בה יש היכר במשהו ולפי מה שפירשתי בפ"ב (ע"ל דף כח*) גבי בר אווזא דקאמר נשחטיה לזושיט דלמא במקום נקב שחטי

[ריה אהא] ל"ג א מ"י פ"ג מה"ל
שמייה ה"ל כ"א טעם
עשין סג עושטע יוד' ס"י
לג כע"ט :

ל"ד ג מ"י ט"ז ס"ו ה"כ
טו"ט"ע יוד' ס"י לג
טע"ף ג :

ל"ה ג מ"י ט"ז ס"ו פ"א ה"כ
ט"ז ט"ז טו"ט"ע יוד' י"ד
ס"י כע"ט ג :

ל"ו ד' ע"ד כג"ז :

שיטה מקובצת

[פ] כל שחוחכו ורובין ר' יונה א"ר זירא מפלעתיא : [ג] ואינה אסורה עד שאידין בשר כנגד דרוסה כיון דמקומו גבי דרוסה כיון דמקומו גבי דרוסה אפי' שחט בו יש היכר במשהו. והבי' נשי הוה מצי למפר נפקא סינה לדרוסה דהא דרוסה וראית נמי ברובין לה בהאימה דקאמ' אלא אשמועי' דרושין לפסק דרוסה. כ"ך נמצא בפ"י וכן כתב הרשב"א ו"ל במש"ש י"ד : [ג] שחטי חתיכות שאם אבל כות פחתה מה ואינו יודע מאיזו היא : [ס] ה"ב לא איתחוק איסורא קודם שחטה שישבית קוץ : [ז] אינו מרחיב אלא לצד הראש הוא : [ח] כשואל והוי נקב : [ט] דק"ל פנה ברוב דמייה חווי שחטה שישבית קוץ והא דבר שחטה פשוט הוא : [ע] מוקיף לה בחוקת מה שחוחכו קודם שחוק גפ לערוה והכא גבי : [פ] ואי"ל דטעה ברוב משנה חווי הוא דברא :

למסק דרוסה. כגון הכר דאיכא למיחש להו דללקמן אינה קשתיק ואינה קא מקדקין ואמרינן לקמן (דף י"ג) דרוסה שלמחו לריכה בדיקה ואינה אסורה עד שאידין [ג] כנגד החלל ובסמינים עד שאידימו הסמינים עמלן ולא שניקב אלא שהארים מאדים הסמוך וממלח ויודר זחללו ובזושיט אינו ניכר האדמוניות

לספק דרוסה ההיא ספק דרוסה דאתאי לקמיה דרבה הוה קא בדיק ליה רבה לזושיט מאבראי אמר ליה אביי והא טר הוא דאמר וזשיט אין לו בדיקה אלא מבפנים אפכיה רבה ובדיקה ואישתכח עליה תרי קורטי דמא וטרפה *ורבה נמי לחדודי לאביי הוא דבעי אמר עולא ישב לו קוץ בוושט אין חושישין שמא *הבריא (דרם חתיכות בסכין טמאה סימן) ולעולא מ"ש מספק דרוסה קסבר עולא *אין חושישין לספק דרוסה ומאי שנא משתי חתיכות אחת של הלב ואחת של שומן החם איתחוק איסורא (ה) ומאי שנא *מהשוחט בסכין ונמצא' פנומה החם איתיליד לה ריעותא בסכין ומאי שנא מספק טומאה ברשות הוידר דספקו טמא ולישעמך נירמיה לספק טומאה ברשות הרבים דספקו טמא אלא החם הלכתא גמורי לה ממוטה יתיב ההוא מרבנן קמיה דרב כהנא ויתיב וקאמר "נמצאת אתמר אבל ישב חושישין אמר להו רב כהנא לא תציתו ליה ישב איתמר אבל נמצאת לא איצטריך ליה לעולא דכולהו *חויי ברייתא קוצי אבלן איתמר תורבי הוושט רב אמר 'במשוהו ושמואל אמר ברובו רב אמר במשוהו מקום שחויטה הוא ושמואל אמר ברובו לאו מקום שחויטה הוא הי ניהו תורבי הוושט אמר מרי בר מר עוקבא אמר שמואל כל שחוחכו ומרחיב זה הוא תורבי הוושט חוחכו ועומד במקומו זהו וזשיט עצמו אמר להו רב פפי מר לא אמר הכי ומנו רב ביבי בר אביי אלא 'כל שחוחכו ועומד במקומו זה תורבי הוושט אלא איזהו וזשיט עצמו כל שחוחכו וכיון [ז] *וינה אמר זירא טבלעתא וכמה אמר רב איזא פרות משעורא ועדיף מחיטתא ההוא תורא דהוה לבני רב עוקבא דאתחיל ביה שחיטה בתורבי הוושט וגמר בוושט אמר רבא רמינא עליה חומרי דרב וחומרי דשמואל ופרינא ליה מקום שחיטה הוא כשמואל דאמר לאו מקום שחיטה הוא אי שמואל האמר ברובו רב דאמר במשוהו אינגל מילתא מטאי לקמיה דר' אבא אמר להו תורא בין לרב בין לשמואל שרי זילו אמרו ליה לבריה דרב יוסף בר חמא דלשלים דמי תורא למריה אמר מר בריה דרבינא מותבינא תיבתא כלפי סנאיה דרבא *לעולם הלכתא בדברי ב"ה והרוצה לעשות בדברי בית שמאי עושה כדברי בית הלל עושה מקולי בית שמאי ומקולי ב"ה רשע מחומרי

אלא מבפנים שהעור לבן : ה"ה **ספק דרוסה וכו'.** א"ס עוף היה בזק הקנה תחלה כדלמא בפ"ק שני (ע"ל כה) ושחט הקנה והכשירו ואח"כ בזק הוושט וא"ס בהמה היא נמי אית בה תקנהא דבשלמא גבי נקב איכא למימר דלמא במקום נקב שחט אבל גבי דרוסה כיון דמקומו מאדים אפילו שחט בו יש היכר במשהו [ג] **קורטי דמא.** שחוחכו ונכנס : **לחדודי לאביי.** כדי שישאל : **ישב לו קוץ.** כגון שאכל קוץ ונחשב לתוך הוושט ואינו נראה נקובתו מבחוץ וקורטי דס' חין זה בפנים : **חין מוששין.** שחט נקב היה והבריא והיה קרוס שעלה מחמת מכה בוושט ואינו קרוס ואני משעתי והבריא לתוך ניקב כגון וברא אורח במרחו"ס (יחזקאל ג) :

מאי שנא מספק דרוסה. דמשום דעל אריז בנייהו אמרינן שמא דרם ומלכין ליה בדיקה והכא לא אפשר למיבדקא דנקב משהו צעור חילון של וזשיט לא מיכיר : **קסבר אין מוששין לספק דרוסה.** דפלוגתא דרב ושמואל א"ל בפ"ק (דף י"ג) : **ממתי חתיכות.** שא"ס אכל ד' אחת מהן ואינו יודע איזו היא דמציא א"ס **איסורא** : שישבית קוץ כלא נקובה אין כלום : **השושט בסכין בזוקה.** דלא איתחוק איסורא קודם שחטה : **איטייליד ריעותא.** וא"ל לא איתחוק בריש לא איטייליד לטובא. איתחוק שי"ך למימר במידי דמעיקרא איטייליד שי"ך למימר במידי דלכסוף : **ה"ג אלא סמס סילכא גמירילא מטוטה.** בין לענין טומאה ובין לענין סהרה ואין טעם בדבר ולא גמרינן מינה דהכי גמירי לה מטוטה במסכת סוטה (דף כה) : **ובפ"ק דרה (דף ג.)** דמה סוטה סתירקה ברשות היחיד ואסורה מספק א"ס ספק טומאה ברה"ס ספקו טמא : **נמלאת איסור.** בלא חמייה : **חיישין.** שמא ב' העורות ניקבו והבריא החילון : **ברייתא.** הכוונה באפר ובערים : **מורבץ שוושט.** מקום דבוקו בלמי : **במשוהו.** א"ס ניקב שחט שס כשרה הלך דית כוושט ובי גמירי הגרמה בקנה הוא דגמירי אבל בוושט לא שייכא הגרמה : **ומרחיב.** נפתח פי הנקב כיון פי למתחת והוא מרחיב לא לחתך קאי אלא לעגול פי חלל הוושט : **איתחוקו ועומד במקומו.** שהוושט רך הוא וכשתמכין אותו אינו מרחיב [ז] אבל לגד הרחם הוא מתקשה

דד"י"ש בלג"ז : **וכוץ.** רט"ש וכפס פי הנקב בלד חללו ונחתם עגול פי החלל : **מר לא אמר סי.** רבי אינו אומר כן : **מכלעתא.** מקום בית הבלעיה קרוי תורבץ סמוך לראש הנקב מאל : **פחות משערפא.** מאורך שעורה : **דאחיל ביה.** שחטה משהו : **דאמר במשאו.** והאי למו מקום נקב הוא *דאמר נקובתו ברובו : רבא ברביה דרב בר יוסף *בר חייא הוא הוא רבא דכתיב גמרה בר פלוגתיה דאביי : **דמי מורא למייהו.** שכבר האכיל לכלבים דאינו הוא קמן הוא הדר ביה ומישתרי בזכילה דק"ל (בסנהדרין י"ג) טעה בדבר משנה חוור [ח] והא דרב משנה מפורשת היא דלא עבדינן כחרי חומרי : **סנאיה סנאיה דרבא.** לישנא מעליא משום דבעי לאתובי והכסיל במושק הולך : **מחומרי**

דד"י"ש בלג"ז : **וכוץ.** רט"ש וכפס פי הנקב בלד חללו ונחתם עגול פי החלל : **מר לא אמר סי.** רבי אינו אומר כן : **מכלעתא.** מקום בית הבלעיה קרוי תורבץ סמוך לראש הנקב מאל : **פחות משערפא.** מאורך שעורה : **דאחיל ביה.** שחטה משהו : **דאמר במשאו.** והאי למו מקום נקב הוא *דאמר נקובתו ברובו : רבא ברביה דרב בר יוסף *בר חייא הוא הוא רבא דכתיב גמרה בר פלוגתיה דאביי : **דמי מורא למייהו.** שכבר האכיל לכלבים דאינו הוא קמן הוא הדר ביה ומישתרי בזכילה דק"ל (בסנהדרין י"ג) טעה בדבר משנה חוור [ח] והא דרב משנה מפורשת היא דלא עבדינן כחרי חומרי : **סנאיה סנאיה דרבא.** לישנא מעליא משום דבעי לאתובי והכסיל במושק הולך : **מחומרי**

[בבכות לג' : ע"ג]

[פ"י יבא לחוך כדמחגס
חוז כלא ערוך ערך כר"ד]

[לקמן ע"ג]

[ע"ל י.]

הגרות הב"ח
(ה) גבי הכס חתמוק
איסורא כלא לא לחתמוק
איסורא ומאי שנא :

[לקמן חו' ט"ז כפרש"י
ועוד לקמן מה]

לפי פירש"י מחמת שס
הכס אכל עיין ככ"י ס'
ס' שחטה וספקים שקא
על יונה ממס ועו' ט"ז

עיונינו : ר"ס י"ח
[חוספתא סוכה פ"ג
וחוספתא ערוה פ"ג
וחוספתא גימור פ"א]

*[ג"ל האמין]
*[ג"ל ג' החס ועיין לקמן
עו' ובעירובין י"ג
ובגדרים מה' וממל"ה י'
רבא כנו על רב יוסף כ'
מתא יובא ועד רבך יוסף חס
המוכר ככל הש"ס חייב רב
כ"ך חייב ע"י (ע"ל ית)

איתמר ישב לה קוץ בוושט אלא נמצאת בוושט ולא נעץ בו : כל שחוחכו ומרחיב זהו תורבץ והושט בו' קרוב לבית הבלעיה : והא שמואל ברובו [קאמר]. כלומר הוא היה ברובו דלא הוה בתורבץ והושט אלא דתחלה דשחיטה וזהו משהו. חורא בין לרב בין לשמואל משיא שרי. כלומר לרב שרי אע"ג דאמר רב תורבץ הושט שניקב בשחט לבריו מי ששחט בתורבץ הושט לאו חשבו נקב דהא מקום שחיטה קאמר לשמואל דאמר לאו מקום שחיטה הוא סבר דאין בהמה פסולה עד שניקב ברובו הוא לאו ברובו הוא דלא הווי בתורבץ הרשם אלא איתחלתא דשחיטה. יולו ואמר לבריה דרב יוסף בר חמא כ"י והו רבא :

אלו מטרפות פרק שלישי חולין

מד

עין משפט
גרי מצוה

המורמי בית שמאי והמורמי בית הלל . מפרש בפ"ק לעירובין (דף ו') כהרי חומרי הכתן אהדי כנון הך דשרה וגולגולת לפלוג בית שמאי ובית הלל לגבי אהל דהו להו בית שמאי לחומרא (א) וחמרי עד שתחמר שתי חוליות מעמא כזהל בית הלל לקולא וקאמרין וכן לטרפה לבית הלל חורה אור

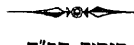
ורבי יהושע היא דלמך אין משגיחין צבת קול . תימה דקיימא לן כבית הלל משום צבת קול וקיימא לן* רבבי אליעזר שמוטי הוא ולא חיישין צבת קול שפסק כותיה בפרק הובב (ב"מ דף נט:) ויש לומר דשתי הסם שלא יתה אלא לכבודו דרבי אליעזר דלמך מן השמים יזכירו ועוד דבת קול רבית

מרומרי בית שמאי ומרומרי בית הלל עליו הכתוב אומר **הכסיל בחושך הולך אלא אי כבית שמאי בקוליהן וכחומריהן אי בבית הלל בקוליהן וכחומריהן** הא גופא קשיא אמרת לעולם הלכה כדברי ב"ה והדר תני והרוצה לעשות כדברי ב"ש יעשה לא קשיא *כאן קודם בת קול כאן לאחר בת קול ואי בעית אימא אף לאחר בת קול *ורבי יהושע היא דאמר אין משגיחין בבית קול מכל מקום קשיא אמר רב שבות כולה כרב עבדא דכי אחא רמי בר יחזקאל אמר לא תציתו להו להני כללי דכילל יהודה אחי משמיה דרב הכי אמר רב וישת נתנו [בן] הכמים שיעור (א) מכלל דהורבין הוישט לאו מקום שחיטה הוא וקאמר במשורה למעלה עד כמה אמר רב נחמן *עד כדי תפיסת יד למטה עד כמה אמר רב נחמן אמר רב רבא בר אבוה יעד כדי שישעיר איני *והאמר רבינא אמר גניבא משמיה דרב טפח בוושט סמוך לברס והו ברס הפנימי אמאי כי קא שחט בברס קא שחיט אימא טפח בברס סמוך לוושט והו ברס הפנימי איבעית אימא כי קאמר רב בחורא דמשעיר שפי אמר רב נחמן אמר שמואל י'הורבין הוישט שניטל כולו מלחי כשר ותנא תונא *ניטל לחי התחתון כשר מתקוף לה רב פפא והאיבא עיקור סימנים ולרב פפא קשיא מתניתין *ניטל לחי התחתון כשר בשלמא מתניתין לרב פפא לא קשיא **"הא דאיעקור איעקורי** הא דאיגום איגומי מעילוי סימנים אלא לשמואל קשיא לא תימא בולו 'אלא אימא רובו (ג) *והאמר רבה בר בר חנה אמר שמואל 'סימנים שגדלדלו ברובן טרפה אמר רב שישא בריה דרב אידי **"הא דאקפל איקפולי** *התם דאפרוק אפרוקי ופסוקת הגרגרת: הנא כמה פסוקת הגרגרת ברובה וכמה רובה רב אמר רוב

כמה קשיא . דתהרי חומרי דרי עבדין : סתם שמתחיה דרי דרי כדרי' רב יהודה הוה אמר להו דבי מדרשא : נתנו צו שיעור . עד כמה הוא כשר לשחיטה : ללא מקום שחיטה הוא . לפ"ה אמר רב במשבו מדי דהו אנרגרת דבין במקום שחיטה בין שלא במקום שחיטה הוה שיעוריה עד כדי תפיסת יד . לריך להניא ללך הראש כשגם אלכבנות וארבע לשון מורי הוקן וחני שמעתי לחיות חודי לפריס והראשון נראה בעיני דכי האי גוונא לא מיקרי תפיסת יד : **עד מקום שישעיר** . שיש שם שער שגורקין בסבין מוכרס הפנימי : טפס **בוושט** . מיקרי כרס (א) וקא חלפא דעתך דלא חילי שער בתוך הוושט ולא מידי ואלת אמרת עד מקום שישעיר (ג) דהא עד סוף הוושט כולו מני שחיט וכיון דלא וושט הוא היכי מני שחיט ביה : **אימא טפח ככרס סמוך לוושט** . דהיינו טפח ראשון של כרס דרב חייס הפנימי ונקובתו במשקא ולפי שהוה נחבא במקום המולך בין ללשות החוה קרי ליה פנימי וכל שאר הכרס קרוי במתני' החילוה ועיונית בקריעות רובו : **כי קאמר רב** . טפח בוושט מקרי כרס : **בחורא דמשעיר עפי** . שהשער ככנס בתוך הוושט טפח ולעולם מקום שחיטה הוי בוושט עד מקום השער : **תורבין הוושט שניטל פולו** . לקמיה פריך והא איכא עיקור סימנים : **ותנא תונא** . תנא דמתניתין דפריך"ן מסייע ליה . תונא כמו תנא דירן : **ניטל לחי הסתחון כשר** . וכיון שניטל הלחי נתלשו הסומנים שבלי התחתון הם מחוברי' : **קשיא מתני'** . דתהני כשרה : **הא דאיעקור איעקורי** . עיקור סימנים נשחטתק הוושט מן הלחי וכן הבשר : **הא דאיגום איגומי מעילוי סימנים** . שנתמם הלחי מן הבשר שמוטל על הסומנים בין הלחי והסומן דלאו עיקור הוא שהסומנים מעורין בבשר : **אלא לשמואל קשיא** . הא דרב פפא דלדידיה איכא עיקור סימנים דקאמר תורבין הוושט שניטל דמשמע שהוושט לבדו ניתק ונתלש מן הבשר : **דאקפל אקפולי** . שנקלף מעל הבשר אקפל כמו ונקלף ודומה לו וקפלו את' דאכניס דמתכת כוטה (דף נה") : **דאיפרוק אפרוקי** . דדבר הנעקב צבת שנתקב כלן מעט ועלן מעט עד רובו דלוחו מיטעו המחובר אינו מחובר ביחד הילכך לאו חבור הוא דלא דרי בריא :

[עין חו"ס ערובין כ: דב"ה מי טעוין]

[למקן כ"י ט"ז]

הגהות הב"ח
(ה) נה' נתנו צו חכמים שיעור מוקדמא והניו צו חכמים שיעור מכלל דתורבין : (ג) שם אלא אימא רובו (והלא רבה וכו' דלפרוק אפרוקי) תלמי רבי ס"א והאמר שמואל תורבין הוושט כיוצא הא דאקפול אקפולי הא דאיקבד איקבדי והאמר רבה בר בר חנה אמר שמואל סימנים שגדלדלו ברובן טרפה אמר רב שישא ביה דרי לחי הסה דאפרוקי אפרוקי : (א) ריש"י ד"ה סתם וכו' דקא חלפא דעתיה דלא :

[שבת ק"ג מה ש:]
ל"א ב מ"ו ס"א מהל'
תשיעה ס"ו ו דבפי
כ"ה ס"ג פ"ג ע"ן א
עוש"ע י"ד ס"ו כ טע"ג
ל"ח נ מ"ו ס"ס פ"ט ס"ו
כ"א ע"ג ס"ו י"ב
כ"ה ס"ג ע"ג פ"ג ע"ש
י"ד ס"ו כ"ר טע"ו :

ל"ב ד ר מ"ו ס"ס פ"ט
כ"ו ע"ג ס"ו י"ב
ע"ש י"ד ס"ו פ"ג ע"ג
כ"ה ס"ג :

[כדאיתא בכורות ע"ג]

[למקן כ"ה]

[ג"ל במהל']
[לעיל מ"ב למקן ע"ג]

ל"א והא רש"ל

עין רש"ל ורש"ל ובשאר
תפלות שמואל בהשגות
על רש"י

[דף נ"ד]

[שם לפניו אימא וקפלו
הסיד חקן בתר לו .
אימא]

טרפה תימה ו' להי פשיטא ליה דהיח טרפה על כדכרן איחא טרפה בחורבין הוושט כגקצ בעלמא כמו בוושט עלמא ז' וכמו כן תימא דניטל כולו כשרה וכי תימא דבכירא ליה דלא גרע משמוטת הטרגרת שהיא טרפה זהו דוחק גדול ועוד דקא משני דברוכו כשרה אף על פי דפסוקת הגרגרת תגן ברובו טרפה ולפירוש הלכות גדולות פריך שפיר והא איכא עיקור סימנים אף ע"ג דלא היא טרפה בשמוטה ו' מ"מ כמה יבשר כיון לחין לו היטר בשחיטה ומיזה קשה לפי ה"ג דמאי פריך דהאמר רבה בר בר חנה סימנים שגדלדלו ברובן טרפה לפי המקשן תקשה ליה ארבה בר בר חנה גופיה דחי טרפה היא צהי אסן כן מהו עיקור דקיימא לן דלא היא טרפה אלא שאין שחיטה מועלת בו ומיזה חן ספריים דגרסי מעיקרא לא קשיא (הא דאקפל אקפולי) והא דלדלדלו אלדלדלי *וי"ל שיעור המקשן דממסיק לבסוף דרבה בר בר חנה איירי דאפרוק אפרוקי צבת כאן העטו וכלן מעט דלא הדרא כריא והוי טרפה ועוד עיקור סימנים דלא הוי טרפה דאקפל אקפולי צבת מעל הבשר ומ"מ פריך מדלדול דרבה בר בר חנה לאשן דלדול שהזכיר המתקד וחחר ומפרש לו דלדול שאמרתי קשה לפירוש רבינו חננאל דמפרש דאפרוק אפרוקי שגפרדו הסומנין זה מזה ליכא לניומר שהמקשן היה יודע האמת דל"כ לא הוה פריך מידי ו"ל דכי פריך מרבה בר בר חנה הוה מלי למימר וליטעמך תקשה לך דרבה בר בר חנה גופיה אף טרפה היא עיקור מן סימנים היכי משכתת לה:

שימה מקובצת

[א] דהו רבוי כ"ש לחוסרא דאורי' עד שתהדר : [ב] ואת אמרת עד מקום שישעיר דהוא עד סוף הוושט כולו : [ג] סימנים הוי כשנעקר הוושט : [ד] כל דו וחד לפי קפוננו ובעל ה"ג מפרש : [ה] בני החלולה כרי תפיסה כפלא בשרא : [ו] תימא דריבא פשיטא ליה דהיא טרפת הא על כרחך : [ז] כמו בוושט עצמו אלא ברובו ובכרן כן ביסא : [ח] ויחיד למפרים דגרסי מעיקרא לא קשיא והא דאנקבין אנקבי ווא דארלדלי ארלדלי *ל שיעור המקשן . ונ"כ כן מפאני מנה בתוס' כ"י : *גוהיה אי טרפה היא עיקור היכי משכתת לה :

אבל איתקור דאיתקורי איתא דרא עיקור סימנים אבל איתא דאיתקורי מעילוי סימנים איתא עיקור סימנין . אלא לשמואל קשיא לשמואל דאמר שניטל כולו מלחי ורבינו סורפה דאינקב אנקבי הוא דאמר כשר דארלדלי ארלדלי כלומר שלא ניקבו אלא נדלדלו ברובא : החם דאיתקורי איתקורי כלומר שנתקרו היסומנין עצמן [טרפה] ווא דאפרוקין שגדלדלו ברובן [בשרה] שגדלדלו מן הלחי ולא נתקרו : רב

אלו טרפות פרק שלישי חולין

היבוי עבד הכי והוא תניח חכם שטימא כו'. וה"ל דלקמן (דף מט.) גבי ההוא מחטא דליתסחבא בסמפונא דכדורא הווא מר צריה דרב אידי טריף רב אלא בר ממויני מכאשר וי"ל דהסא אגמריה סמך כדאמרין בסוף פ"ב דנהא (דף קב) גבי יתחא דלייתא דמחא לקמיה דרבה בר בר חנה וטמי לה ואייתא קמיה דרב יתחב בר' יהודה ודכי לה ופריך עליה מתחכם שטימא כו' ומשני דמעיקרא (ה) טמי טמי לה כיון דלמחרה כל וזמארה דכי לי רבה בב"ב כה"ג והואו יומא ה' חס בעניניה הוה דכי לה ובעי חסם כזה התייר לי פלוני חסם מהו פירוש נאמנת או אינה נאמנת ובעי למפסס מעובדא דילחא דלמנת ומשני רב יתחב בר' יהודה אגמריה סמך ו' "פרש"ם ב"קטנ"ג דהדר ביה מאידך שטיף דשני מעיקרא טמיי טמי לה דכיון דלאגמריה סמך רשאי להתייר מה שחסר חבירו ז' וכי אמר דאין חבירו רשאי להתייר הווי מסבדא ולפירושו בשמעתינן נמי למאי דמסיק דלאגמריה סמך לא לריך למאי דמשני רב לא חסר ולא מידי אלא דלמנת מוסרן וללאורה היה נראה פשט ההלכה ה' דנהא אגמריה סמך ולכן האמנם לדביה ולעיל לריבין לטמייא קמחא דמעיקרא טמיי טמי לה וההיא עובדא דלקמן (דף מט.) דמחטא שטימא בסמפונא דכדורא שמהו היו שנייה בבית המדרש ושאלה השאלה לפנייה למהיטס אי נמי לא ידע שאמר חבירו: **[ובן]** העדים שהעידו כולם רשאיין ליקח כו'. דשניס אינם תאווים כדאמרין בפ"ב דיבמות (דף סה) וי"ל דבעל נפש קוב דהריקין מן ואלא חסר נפשים הישך רשאיין ליקח ו' כו' בשלמא חסומים על גט אשה או על סטר מקח לא קבו חכמים י"ל למעשה דמעשה לא עבדי אבל דברא אמרי כדאמרין בפרק התקבל (גשין דף טו.) אמר לעדים חסרו לסופר ולעדים ויחמתו לא תעשה בישאלו כולת דמישיבן שמהו שקביר עדים וכן מילתא או שחלה בפניו הישך ישאלה הוה עבד הכס מעשהו לא נומר דכל דבר שנגמר על פיהם תשיב מעשה אבל הכס שאינו אלא דבור בעלמא שאומר י"ן מן הבעל אל הכופר לכתוב לעדים לחתום ואפשר שהס לא יעשו ולא תפטרס וגם אם חסר מעשה הדבר אינם מושגיין ואם חסר דין את הדין דהכא הישך רשאי ליקח והלא ימוד הוה מקמני דן דמכח מהני דבכורות (דף קה) דתנן דן את הדין מייתי בפ"ק דסנהדרין (דף ק"ו.) דשני טרטי דיניה דין ולאו דוקא ו' אלא היה חסר דאין לומר דדיין לא חסיד דהא אמרין בפ"ב דיבמות (דף סה) הוכחם שאמר את האשה בנדר ללא ישאלה ושמה חיישינן להם טפי שמה ענינו נתן זה ועוד י"ל לומר דהיא דיבמות מוכחא טפי דביחוד איירי דקתי רישא מי שטיי מומחה ורואה את הבכור ו' בפרק על כמה (בכורות דף מה) ולהכי דייק מינה בסנהדרין: **איזהו** תלמיד חכם . דמהדרי ליה אבידוהו בטביעת טי"ן זה הרואה טרפה לעלמו :

רוב עוביה . י"ס אומרים רוב עובי הדופן אפי"פ שלא הגיע לחלל ושיצטג הוא דלמא כן חמור הקנה מן הוושט דלולו וושט יקב עור החילון כלא עור הפנימי כשר עד שינקב לחלל. רוב עוביה כלאמר כי משערין רובה כבוד עוביה משערין ועובי הקנה היט מן העור תורה אור ולאוהר דלולו מן הראש ולמחה הוי אורך ולרוחב האורח הוי רוחב הקנה ולעובי האורח קרי נמי עובי הקנה בשיעור זה נמדד עובי הסתך וקודם שיעור לחי חלל הוי רוב עוביה עם הפטות והחלל מפני שדופן הקנה עב מלמעלה ולד האורח אינו אלא קרום דק והחמא נשפסק הקנה מלמעלה למטה הוא נפסק ומיה עובי הסתך לאשלמו לרובא א' ובמיטוט החמאון הוי חיי החלל או רוב :

רוב חללה . אינה טרפה עד שיפסק חמאון רוב החלל ועובי הסתך אינו משלים לרוב : **ואמרי לה ברוב חללה** . אינא רב פליגי אמרו: **שדרס** . רב לקמיה דרבה : **בפליגי איסתרי פשיטי** . איסתרי סלטי מדינה שהס פשוטים וקלים איסתרי סהס הייט סלעין זורי שהסלע ארבע דיגריס ואיסתרי פשיטי הוא סלע מדינה שמינית שבסלע זורי והייט מלי זיג כדלמייקין ב' בהחובל את חבירו (ג"ק ז') איסתרא פלגא דזוזא וקרי ליה סהס סלע מדינה : **לא נ' מיסר אסר** . דהכי הוה צעי למיבדקה צרו עוביה ולא שבקוה תלמידים ושריה לקמיה דרבה: **דלילא כבכר** . דהסא איכא לספקי דלמא לא הוי ככרמא מעלוא והכא רבה לאגמריה סמך דהכי גמיר מרביה דפסוקת הגרנות כרוב חללה מלמא דתילא כבכרמא כגון מקושיין בריאה דלילא למימר דלמא לא מידמו חזותא שפיר וכגון דמילא לכשרא דומיא לככרל דומיא לביעמא דומיא למוריסקא דלילא מינייהו כשרות ואילא מינייהו טרפות ופטמים שארס קושה במחלואיהו : **משום חסד** . ללא ילמו משום דשריף ניהליה מויל גביה ונראה כעטל סכר על הרואהו :

דן את הדין . על שדה או על טליט . זין זה לזה : **וכן עדים שסעודו** . על שדה או על טליט סקן של פלוני . **כונן רשאים ליקח** . ד' אורו ספן : **דחת מן הניעור** . שלא יאמרו בשביל כך יכהו לזה שיחגנה לו בזול : **שרי כוכר** . כשהיה סקן מביא לפניו כבוד לרשות מומנו והיה מתיר לא היה לוקח ממנו מבשר אורו כבוד . כבוד טהב בזמן הוה וכשהוה סס אינו ראוי לכלום דשוטח קרשים בחון : **רב חסדא** . כהן הוה כדאמרין בפ"ב דשמיטת זבאי (דף טו) שמונים זוגים אחים כהנים כשולין שמונים זוגות אחיות כהנות : כבוד נמכר כלאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

כאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

כאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

כאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

כאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

כאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

כאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

כאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

כאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

כאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

כאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

כאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

כאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

כאומד ולא במשקל כדאמרין בבכורות (דף לא) כל פסולי המוקדשין נשחטין וגממין כזביתין וגממין כזביתין ונמכרין כזביתין חוץ מן הכסוי והמקדש : **מסקל מוכה** . סהכל רואין פסול שוקל ליתרא בדינך כחומר לאחרים וכן המעות מוד : **מאי איכא** . במת יכולין לחשדני : **משום אומלל מעלייהא** . ששוקלין לי הליטרא ממיטב הבשר : **כל יומא נמי** . חולקין לי כבוד וממכרין לי מן המיטב : **זה סרוחא טרפה לעלמו** . כשולד ספק טרפות בבהמות

מב א מיי פ"ב מ"ב
שמיטה ה"ל כ"ב ס"ב
עין כ"ב מושיע י"ב
סי' ל' ס"ט' א'

ב"ב מ"י ט"ב מ"ב
גביה ה"ל י' ס"ב
עין כ"ב מושיע י"ב
רמז ס"ט' ה' : [ג'] [ש']
י"ד מ"י כ"ב ס"ט' ה'
ס"ב ס"ט' : [ד'] [ש'] י"ד
כ"ב ס"ט' ק"ח ס"ב : [ה']
[ת] [ש'] ס"ט'

[כ"ב] ש"פ"ט ס"ט א' וי'
ס"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
ש"מ"פ"ט ס"ט' כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
וכן כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

[עין] ס"ט' ס"ט' ס"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

[עין] ס"ט' ס"ט' ס"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

[עין] ס"ט' ס"ט' ס"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

[עין] ס"ט' ס"ט' ס"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

[עין] ס"ט' ס"ט' ס"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

[עין] ס"ט' ס"ט' ס"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

[עין] ס"ט' ס"ט' ס"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

[עין] ס"ט' ס"ט' ס"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

[עין] ס"ט' ס"ט' ס"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

[עין] ס"ט' ס"ט' ס"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

[עין] ס"ט' ס"ט' ס"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

[עין] ס"ט' ס"ט' ס"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

[עין] ס"ט' ס"ט' ס"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב
כ"ב ס"ט' ס"ב כ"ב

אלו מטרות פרק שלישי חולין

מה

עני משפט נ"ר מצוה

[נאכלות ט"ו מצוה ג]
מד א מ"ד ט"ז מ"ה
 קומותיה ה"ח :
מד ב מ"ה ט"ז מ"ה
 שיטה ה"ג כ מצו
 ע"ש כ טו"ט ז"ד
 ט"ז לד ט"ף ג :
 כ"ג מ"ה ט"ז טו"ט
 ט"ז ט"ף ד :
 [לפינו ט]

כז ד מ"ה ט"ז ט"ז
 הטאות זכ"ל טו"ט
 ט"ז ט"ף ז :

כח ה ו מ"ה ט"ז ט"ז
 כד טו"ט ט"ף ז :

כט ז ח ט"ז ט"ז ט"ז
 הלכות ז מצו ט"ז
 טו"ט ז"ד ט"ז ט"ז :

ג מ"ה ט"ז מ"ה ט"ז ט"ז
 הלכות ז מצו ט"ז
 טו"ט ז"ד ט"ז ט"ז :

נא ב מ"ה ט"ז ט"ז
 מנשה הקרבת הל"ה :

נב ל מ"ה ט"ז ט"ז
 שו"ת ס"ג מצו
 ט"ז ט"ף ז"ד ט"ז
 ט"ז ט"ף ג :

נג ט מ"ה ט"ז ט"ז
 ט"ז ט"ף ד :

שיטה מקובצת
 [ז] ובי נקבים פסיקין
 נ"ז נ"ז בא"ס :
 [ח] שו"ת התפוס
 בחוסם ש"ב א ש
 חללות : [ט] הקדמ
 ה"ך שיהיה סותר בחת
 ה"ך ומה"ד וישיב
 ל"ד קיסא תהאנה"ה
 [ד] יוכל לחבר רבנות
 המוט : [ה] משום דב"ש
 פרשו שיעור נקם :
 [ו] שיש בהם כח
 איירי וכו' דבשן :
 [ז] אבה עשה שמות
 צוורה יתר מדאי :

[ח] הנה דב"ש נ"ז
 ל"ן וכו' ומתקן חיבה
 ריב"ל דב"ש :

מצטרפין למלא מקדו. לאו משום דבשנו למיסחם כ"ט"ז
 אלא משום דב"ש פירשו ה' שיעור נקט שיעורא
 דב"ש: **אישתמיטתיה** הא דאמר כו'. ס"ד רב ירמיה
 לאפילו בגקבים שיש בהם חסרון קלמך דלמטרפין לרובה מודקט
 כנפה דמשמע כקצבי נפה שיש בהם

חסרון איירי [ו] ומסיק דבשן בהן
 חסרון איירי ולא נקט נפה אלא לומר
 דמלאה נקבים כנפה ולשון אישתמיטתיה
 קשה: **דמלאה** ממנה רועה
 מטרפת לכאסר. תימה לי שמועין
 ניקבה וכו"ט רעוה: **כדי** שיכנס
 איסר לרפת. פירוש לרפז של איסר
 שיושבה שם על רחבו ויכנס לאפוין
 דתך עובי: **אנסה** עלמה.
 ששטת [ז] ראש יוסר מדלי' וטול
 יתך בצור: **הורף** שני ללעות מכאן
 ומכאן. פירש ר"ח שנים מכאן
 ושנים מכאן והאי חזק לא הוי כהאי
 דמסתמך (דף טז.) שלא הוי שם
 פוסל לעוה כהנין כל' לא היו סופתין:

נקבים שיש בהן חסרון מצטרפין לכאסר ושאיין בהן חסרון מצטרפין לרובא
 בעופא מאי אמר רבי יצחק בר נחמני לרירי מפרשא לי מיניה דרבי אלעזר
 'מקפלו ומניחו על פי הקנה אם חופה את רוב הקנה מרפה ואם לאו כשרה
 אמר רב פפא וסימניך נפיה 'נפחה כדלת אמר רב נחמן כדי שיכנס איסר
 לרחבו *'נסדקה אמר רב אפילו לא נשתתיר בה אלא חוליה אחת למעלה
 וחוליה אחת למטה כשרה אמרוה קמיה דרבי יוחנן אמר מה חוליה ומה
 חוליה דקאמר רב אלא אימא 'אפילו לא נשתתיר בה אלא משהו למעלה
 ומשהו למטה כשרה אמרוה קמיה דרבי יוחנן משמיה דרבי יוחנן הכי אמר
 לרו *יריעין חברין בבלאי לפרושי כי האי מעמא חנא רבי חייא בר יוסף קמיה
 דרבי יוחנן 'כל הצואר כולו כשר לשחיטה ממבעת הגדולה עד כנפי ריאה
 התחתונה אמר רבא תחתונה שהיא עליונה שאני אומר 'כל שפושטת צוורה
 ורועה ובלבד שלא חאנם בעי רב חנינא ואיתמא רב חניניה אנסה עצמה מהו
 'תיקו יתיב רבי יוחנן ורשב"ל נפק מילתא מבינייהו אנם בסמינא ושדמ
 פסולה 'ניקב הקנה למטה מן החוה נידון כריאה תנו רבנן *'איהו חוה זה
 הרואה את הקרקע למטה עד הצואר למעלה עד הכרם חותך שתי צלעות
 משתי דפנות אילך ואילך וחוה חוה הניתן לכהנים: ניקב קרוב של מוח: רב
 ושמואל דאמרי תרזיהו קרמא *עילאה אע"ג דלא אינקיב תתאה ואמרי לה
 'עד דאינקיב תתאה אמר רבי שמואל בר נחמני וסימניך חיתא דמתנה ביה
 מוחא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יהושע בן לוי כנגוד בביצים ניכר
 א"ר שמעון בן פוי אמר ריב"ל משום בר קפרא מוח כל מה שבקדירה ביה
 נידון כמות החזיל למשוך נידון כחוש השדרה ומידין מתחיל לישמשך אמר
 רבי יצחק בר נחמני לרירי מפרשא לי מיניה דרבי יהושע בן לוי כבמן שני
 פולין

ולא נטל הפחת אלא חליו ועומד וקוף שם כעין דלת כמחומר: **כדי שיכנס איסר לרפז**. ושיעור
 גדול הוא זה מליסר דהכא בעינן כנס ויולא משום דלון כלן חסרון והדלת סתם את הנקב: **נדקט**. לארכה וקילא מכוליה דהיכא
 דנפק לרפזה ברובא מתוך שהריאה מושכת למטה והזואר מושך למעלה ניקב והלך לגמרי ולא הדר תליס סולדרי' כנ"ל אצל לארכה
 כל כמה שהזואר נמשך הסדק סוגר והלך הלאך הדר תליס: **חוליא**. טבעת משעיה ובעיני גראה שסן שלש טבעות כדלמריין במנחות
 (דף טז.) כדי שיכרוך וישנה וישלם היול חוליא לגבי זליות: **מה חוליא ומה חוליה**. למא לנס החוליות הללו דקלמך רב: הכי גרסינן
 דלמרה קמיה דרבי יוחנן משמיה דרבי יוחנן הכי ולא גרסינן איכא חוליה: **שמי**. דקדאמר רבי יוחנן משמו למעלה ומטה למטה
 חלמרה קמיה דרבי יוחנן: **הכרין בצללי**. רבי יוחנן מבבל סליק: **כי סהי עומא**. לשבך קלמך: **מטבעת הגדולה**
 כרבי יוסי כרבי יהודה ומחלוקתו צ"ל (לעיל דף יח.) נקט לה מיהו חן קיימא לן כרבי חנינא בן אכסיגוט דמשפוי טבע ולמטה כשרה
 דהיינו למעלה מן הטבעות: **כניפי ריאה**. אוי ריאה: **התפוסה**. דמפרש רבא תחתונה כשהבהמה תלויה דהיינו לטות קטט
 שהיא עליונה כשחוחין בקנה והריאה תלויה למטה: **כנפי**. כמות ססן נמתחין ופרשין כנפים למעלה אע"פ שהקנה יורד ציניהם
 עד זמון מניחין: **שאני אומר כל שפושטת זארה רועה**. ולא יוסר לכך אי מפרש תחתונה שהיא עליונה שלא תאמר תחתונה
 בלא חסרון הקנה דהיינו כנבר כל הריאה: **שלא חאנם**. למשך הסימנים חוץ לחוה צדי אדם: **אנסה עומא**. לפסוק טל זארה בטעם
 ששיות מוח: **תיקו**. ולחומר וכן הלכה: **מה חוה**. למשך שאני רחי' לשחיטה: **נידון כריאה**. בנקב משאו ולא ברוב בגררת:
ח"ר איסרו מוח. לגבי חוה ושוק של שלמים הניתן לכהנים: **הרואה את הקרקע**. אינו משכר מן הללכות הצדקה כלום אלא השומן
 התחתון כמות שהיא [ז] בחכום שבראשי הללכות: **למעלה עד הכרם וכו'** ושיעור ארכו למעלה עד הכרם כשהבהמה תלויה להפשיט
 היו נטלים אורו וחוקר' ל' ללכות הקטנות העליונות עמו משפי דפנות אחד מכאן ואחד מכאן והן ססביב הקנה וקרלפן שרילי'ל:
קרמא עילאה. המחומר לגולגולת מוצפנים: **ואע"פ דלא אינקיב תתאה**. הקדוה ה"ן שהמות מונח במוט: **חיימה**. שם כמו
 [ג"ל דף י"ד:] חיתא דקדורתי: **דמחנה ציס מוחא**. שהמות מונח במוט: **כנגוד צינים ניכר**. צדי' זכר אלה יכול להכיר [ז] ר'ב"ל
 המוח ע"ג לן יש עני קרומים לצד הכיס והלחך חילון והלחך שבו צינים מוחים זו ומתוך שקרם החתמות של מוח דק מלח ואין
 ניכר לגמרי ורעה כמות עלמו הוא עתון לו סומן צבילים: **כל מה שבקדירה**. בגולגולת עד שלא התחיל ללאת מן הקדירה ליעשות חוט
 שהיא חוט השדרה מן המוח הוא בא: **נידון כמות**. בנקב משאו: **לימשך**. ללאת מן הקדירה לצד המוח: **נידון כמות**. בפיסקא הרוב:

פולין

אטייקורי מטייקרי צי. ככדוין הס במה שאני סועד אלס והגאחם
 היא ויזן זו מתנה: **כנפס**. הגררת כביב כביב להיקפה נקבים
 דקים כנפה: **מלטרפין הנקבים לרובא**. אילו היו טלן מחזקרים
 יחד היה רובא נפסק טרפה: **ובגולגולת**. לגבי אהל המס תניא

חסרון בשדרה קמיה סיפא 'ובגולגולת
 כדי שיעל מן החי וימות הוא חסרון
 ולא נפסק או למריין בצבורות (דף נ"ז.)
 כמה יעל מן החי וימות כמלא מקדו
 של רופאים והני עלה דלס יש זו
 נקב אחד ארוך שאין עגול רואים
 אותו אם יוט ארכו לעגלו והוי כמלא
 מקדו הוא חסרון או אפילו יש זו
 נקבים קטנים הרבה טלן מלטרפין
 למלא מקדו: **אלמא**. כיון דשיעור
 חסרון גולגולת כמלא מקדו הוא
 מלטרפין נקבים קטנים למלא
 מקדו כאילו הוא חד נקב ולא יבזיג
 בהו שיעורא חרינה: **וסלא נמי**
 אע"פ (ה) דכפסוקית שיעורא לרובא
 גבי נקובה חן בנמטיין [לפינו דף
 נ"ז.] עד כמה תחסי עד כאיסר
 האוטלקי אלמא נקב הקנה טריפתו
 כחיסר וצ' נקבים קטנים [ז] בני
 כאיסר לשטרנייהו: **אישתמיטתיה**.
 להאי מקשה: **מלטרפין לרובא**. דהו
 כפיסקא בעלמא דלא מוסרוא וניקבה
 כנפה נמי כדליכא חסרון: **ניטלס**
סימנה רועה. לארכה דליכא חסרון:
מלטרפת לכאסר. או (ג) כי מעגלת
 לה הוי איסר טרפה: **כנפוסא**. נקבים
 דחסרון בעוף דליכא למימר בגררת
 דדיה כאיסר בכמה הוי שיעוריה:
מקפלו. מוחך למטה מן הנקבים
 ובדליה עד שיוכל לקפל הרועה
 שסן זה כלפי פי הקנה ומניחו למקום
 הגקבים ע"פ הקנה: **חס מופס**.
 בין הנקבים והגלס שזין נקב לנקב
 את רוב הקנה אע"פ דבנקבים גירדי
 ליכא רובא: **טריפס**. הואיל יש בהן
 חסרון ושיעור סמיכת נקבים זה לזה
 כנפה דהא חניקה כנפה קיימיין:
וסימניך. שלא תשכח שמועה זו ולא
 תימא לחוסר או מלטרפין לרובא:
נפיה. כעין שמשון הנפה שמתיין
 עם יריעות זכר הסוס על פי העגול
 וזה סימן יח' לך נקבה כנפה שאלת
 ומעשה נפה השיכור: **נפתסה כמין דלם**.
 גדול הוא זה מחוסר דהכא בעינן כנסם ויולא משום דלון כלן חסרון והדלת סתם את הנקב:
 דנפק לרפזה ברובא מתוך שהריאה מושכת למטה והזואר מושך למעלה ניקב והלך לגמרי ולא הדר תליס סולדרי' כנ"ל אצל לארכה
 כל כמה שהזואר נמשך הסדק סוגר והלך הלאך הדר תליס: **חוליא**. טבעת משעיה ובעיני גראה שסן שלש טבעות כדלמריין במנחות
 (דף טז.) כדי שיכרוך וישנה וישלם היול חוליא לגבי זליות: **מה חוליא ומה חוליה**. למא לנס החוליות הללו דקלמך רב: הכי גרסינן
 דלמרה קמיה דרבי יוחנן משמיה דרבי יוחנן הכי ולא גרסינן איכא חוליה: **שמי**. דקדאמר רבי יוחנן משמו למעלה ומטה למטה
 חלמרה קמיה דרבי יוחנן: **הכרין בצללי**. רבי יוחנן מבבל סליק: **כי סהי עומא**. לשבך קלמך: **מטבעת הגדולה**
 כרבי יוסי כרבי יהודה ומחלוקתו צ"ל (לעיל דף יח.) נקט לה מיהו חן קיימא לן כרבי חנינא בן אכסיגוט דמשפוי טבע ולמטה כשרה
 דהיינו למעלה מן הטבעות: **כניפי ריאה**. אוי ריאה: **התפוסה**. דמפרש רבא תחתונה כשהבהמה תלויה דהיינו לטות קטט
 שהיא עליונה כשחוחין בקנה והריאה תלויה למטה: **כנפי**. כמות ססן נמתחין ופרשין כנפים למעלה אע"פ שהקנה יורד ציניהם
 עד זמון מניחין: **שאני אומר כל שפושטת זארה רועה**. ולא יוסר לכך אי מפרש תחתונה שהיא עליונה שלא תאמר תחתונה
 בלא חסרון הקנה דהיינו כנבר כל הריאה: **שלא חאנם**. למשך הסימנים חוץ לחוה צדי אדם: **אנסה עומא**. לפסוק טל זארה בטעם
 ששיות מוח: **תיקו**. ולחומר וכן הלכה: **מה חוה**. למשך שאני רחי' לשחיטה: **נידון כריאה**. בנקב משאו ולא ברוב בגררת:
ח"ר איסרו מוח. לגבי חוה ושוק של שלמים הניתן לכהנים: **הרואה את הקרקע**. אינו משכר מן הללכות הצדקה כלום אלא השומן
 התחתון כמות שהיא [ז] בחכום שבראשי הללכות: **למעלה עד הכרם וכו'** ושיעור ארכו למעלה עד הכרם כשהבהמה תלויה להפשיט
 היו נטלים אורו וחוקר' ל' ללכות הקטנות העליונות עמו משפי דפנות אחד מכאן ואחד מכאן והן ססביב הקנה וקרלפן שרילי'ל:
קרמא עילאה. המחומר לגולגולת מוצפנים: **ואע"פ דלא אינקיב תתאה**. הקדוה ה"ן שהמות מונח במוט: **חיימה**. שם כמו
 [ג"ל דף י"ד:] חיתא דקדורתי: **דמחנה ציס מוחא**. שהמות מונח במוט: **כנגוד צינים ניכר**. צדי' זכר אלה יכול להכיר [ז] ר'ב"ל
 המוח ע"ג לן יש עני קרומים לצד הכיס והלחך חילון והלחך שבו צינים מוחים זו ומתוך שקרם החתמות של מוח דק מלח ואין
 ניכר לגמרי ורעה כמות עלמו הוא עתון לו סומן צבילים: **כל מה שבקדירה**. בגולגולת עד שלא התחיל ללאת מן הקדירה ליעשות חוט
 שהיא חוט השדרה מן המוח הוא בא: **נידון כמות**. בנקב משאו: **לימשך**. ללאת מן הקדירה לצד המוח: **נידון כמות**. בפיסקא הרוב:

י"ח ה"ט ויגולגולת כשהיא
 כמלא מקדו והיא כדי
 רבי ויש שכח שנים
 בנשי וישן כשהיא

[לפינו נ"ז]

[לפינו נ"ז]

[מסתים ס"ט וס"ז]

[מסתים ס"ט]

[לפינו נ"ז]

הגהות הב"ח
 (ה) ושי' דים הב"ח מתי
 צ"ל דכפסוקה בגררת
 שיעורא: (ג) ד"ה מלטרפין
 לכאסר אי כד תעגלת

רבינו גרשום
 ניקבה כנפה. כאיסר
 וברגרת שניקבה ולא
 ניקבה במקום אחד אלא
 ניבט מקטות ניקב
 קבים דקין כפוסות
 לרובה כאיסר בהן
 כל הוי נקבים שיעורין
 כרוב חלחלו פיה. מתיב
 ו' ירמה בר אבא
 ובגולגולת שיש בה נקב
 אחד אורז כ' כמטרפין
 למלא מקדו דשיעור
 נקב לגולגולת לענין
 טרפה כמלא מקדו: **קריה**:
 הבא נפי בין דשיעורו
 כאיסר כ' כמטרפין
 למטר לקמן: נפתחה
 כדי שייכנס איסר
 לרפז: **בינפוסא**. כאיסר

כמומר כמות דאין אנו יולין לשער נקבים שיש בהן חסרון באיסר שחוקק אינו רחב כל כך היכי משעריין, מקפלו ומניחו על פי הקנה כו'. כמומר [ע"פ נקב הקנה]: **וסימניך נפיה**. כמומר כשם ששוחטין נפיה ע"פ העגול כך שוחטין רבא ומניחו על פי הקנה. כמומר באיסר אפיה רבנן ספיה דר' יוחנן משמיה דר' יוחנן בן בלסר כשנאמר משמיה דר' יוחנן. שבהה ואמר להו דיעין חברין בבליא כו': אמר רבא תחתונה שהיא עליונה כשהבהמה מלכת ובחוליה אותה תחתונה א"ל: אני א' כו' שתפושט צוורה ותחתיה כו' (ב) כמומר ר' יוחנן א"ר יעקב בר יוסף ונכבד שלא תניאם לומר שלא יוא שום בר ארם אנסה אלא כדי שיהיא עגולה משאו: **אנסה עומא** כו' אב"ר יו"ל דלא כל שעתא את צוורה כ"כ [משוחט] אסור דלא במקום שחוישה דרוא או דילמא כיון דריכול לפשוט עד אוחו פקום פקום שחוישה מקרי חוקי: נידון כריאה ונקיבה בשוטה. כנגוד בביצים ניכר כמומר בביצים רבחה שיש שם שני קיסות וכל מה שבקדירה נידון כחוש שחוישה סתנו בו זו היא קדירה ואין מונח במקום אחד אלא ותרין יש בעצם שחוישה בשנים ושלשה מקטות ודכי קאמר מוח שבמקום אחד וכל מה ששביב רחבו בודקין כולן נידונין כמות ומה דני של מוח ניקב קרום של מוח בבל שיעורא טרפה: נידון כמות שהיא חוט השדרה ברוב מוח של מוח: **ויבא**

(ה) וכס' ניקבה פטר התחומה לכניט נידון בנמי' כלן ועי' בנתי בידד פסין ל' ד. (ג) בלא דלא' אצל מ' ליה דר' נ"ז וס"פ ל"י